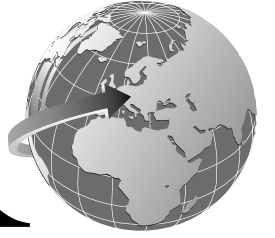

HÁZÁNK

KERESZTÉNYSÉG ÉS KÖZÉLET · A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA · 2017. JÚNIUS

Hölvényi György iraki keresztényeknél tett missziós útjáról készült nagy hatású dokumentumfilm

Az észak-iraki üldözött keresztény kisebbséget, a keresztény egyházaknak a régióban folytatott munkáját mutatja be az Övék a mennyek országa című, Siklósi Beatrix által készített magyar dokumentumfilm, melyet a Duna Televízióban láthattunk elsőként, de elérhető a Médiaklikk.hu weboldalon is.

A misszió lehetősége Hölvényi György KDNP-s európai parlamenti képviselőtől érkezett május elején. A kereszténydemokrata politikus Bójte Csaba ferences és Sajgó Szabolcs jezsuita szerzetessel, valamint Siklósi Beatrixszal és Marossy Géza operatőrrel együtt érkezett Észak-Irak kurdisztáni régiójába, Erbilbe és környékére. Ez a terület közel van Moszul városához, amelynek egy részét ma is megszállva tartja az Iszlám Állam.

A magyar delegáció a négy nap alatt el látogatott menekülttáborokba, ahol találkoztak otthonukból elüldözött keresztény családokkal és a közösséget összefogó papokkal. Ugyancsak találkoztak a térség három keresztény egyháza – az asszír katolikus, az asszír ortodox és a káld katolikus egyház – vezetőivel.

A film alkotói interjúkat készítettek Nicodemus Sharaf asszír ortodox pátriárkával, aki „indulatosan nyilatkozott arról, hogy senki és semmi nem védi meg őket a világban, az emberi jogokról beszélő nagyhatalmak hamarabb emelnek szót a pandacik védelméért, mint a keresztényüldözés ellen” – idézte fel a film egyik megrázó jelenetét Siklósi Beatrix. Hozzátette, hogy a lengyel származású Andrzej Halimbával, a Segítség a Szükséget Szen-

Bójte Csaba ferences szerzetes, Hölvényi György kereszténydemokrata európai parlamenti képviselő és Sajgó Szabolcs jezsuita szerzetes a Szent József Székesegyházban, az észak-iraki Erbilben

vedő Egyháznak (ACN) nevű nemzetközi katolikus segélyszervezet közel-keleti igazgatójával is készítettek interjút.

A magyar delegáció közös szentmisén is részt vett, amelyen az ACN jelképesen olajfacsemetéket adott át az otthonukba visszatérni szándékozó családoknak, hogy majd saját kertjükbe ültessék el, jelképezve a gyökereiket, azt az elhivatottságot, hogy az üldöztetés ellenére nem hagyják el hazájukat és megőrzik az iraki kereszténységet – fejtette ki Siklósi Beatrix.

Hozzátette: a „történelmi eseményen” Bójte Csaba áldoztatta az iraki keresztényeket. A szerzetes egy imakilenceddel érkezett Észak-Irakba, amelyet Magyarországon és Erdélyben

indított el a hívek között a közel-keleti keresztényekért.

„A négy napos út nemcsak forgatás volt, hanem egy misszió, egy zárandoklat: a hétköznapi, valós életet tapasztaltuk meg, találkozhattunk azokkal a keresztényekkel, akiknek elődei már évszázadok, sőt évezredek óta üldöztetésben éltek. Láthattuk, hogyan élnek meg a 21. században azt, hogy a hitükért üldözik és gyilkolják őket és láthattuk azt is, hogyan képesek életben maradni” – fejtette ki az MTVA főszerkesztője.

Siklósi Beatrix kiemelte, hogy Magyarország az egyedüli ország, amely kiemelt figyelmet fordít a Közel-Keleten üldözött keresztényekre, egyebek mellett úgy, hogy külön államtitkárság foglalkozik a segítségnyújtás lehetőségeivel.

Hölvényi György számos alkalommal emelte fel szavát a közel-keleti keresztények védelmében. Néhány hete egy európai parlamenti vitában Strasbourgban így fogalmazott: „Ha az őszi tanévkezdésig sikerül a helyiekkel közösen megoldani az oktatást az üldözött keresztények részére az Iszlám Állam terrorszervezettől visszaszerzett észak-iraki területeken, akkor fiatalok tízezrei dönthetnek a távozás helyett a szülőföldön maradás mellett”. Mindez esélyt jelentene arra is, hogy az Irakban kétezer éve jelen lévő kereszténység továbbra is megmaradjon az arab országban. A kereszténydemokrata politikus ugyanakkor beszédében igyekezett azokra a döntéshozókra is hatni, akik közömbösek a vallási kérdések, illetve a kereszténység közel-keleti jövője iránt. „A keresztények üldöztetése nem vallási ügy, hanem létfontosságú biztonsági és emberi jogi kérdés Európa számára is” – fogalmazott.

A közleményben egyébként Budapestre látogatott Lui Rafael Szakó babiloni káld katolikus pátriárka, aki megállapodást írt alá a kormánnyal 580 millió forint értékű támogatásról, amelyet az iraki Tell-Aszkuf település lakóházaiknak helyreállítására fordítanak. Emellett a magyar kormány biztosítja az erbili Szent József Kórház gyógyszerellátását fél éven keresztül.

Az észak-iraki utat bemutató 52 perces dokumentumfilmet a Duna Televízió már bemutatta, de az interneten jelenleg is hozzáférhető a Médiaklikk.hu weboldalon.

KDNP: Helmut Kohl halálával fájdalmas veszteség érte a kereszténydemokráciát

„Isten nyugosztalja Magyarországot barátját!” – ezekkel a szavakkal búcsúzott a német egység kancellárjától közösségi oldalán Orbán Viktor miniszterelnök.

Helmut Kohl, a Kereszténydemokrata Unió (CDU) politikusa, a német újraegyesítés kancellárja 87 éves korában, hosszú betegség után június 16-án ludwigshafeni otthonában elhunyt. A világ vezető politikusai és a német közélet szereplői is kifejezték részvétüket. Magyarországot miniszterelnöke és a Kereszténydemokrata Néppárt is fájdalmas szavakkal búcsúzott a német államférfitől.

„Isten nyugosztalja Magyarországot barátját, a nagy öreget, Helmut Kohlt” – írta közösségi oldalán Orbán Viktor miniszterelnök a volt német kancellár halálhírére reagálva.

A Kereszténydemokrata Néppárt közleményében a következőképpen fogalmazott. „A KDNP Helmut Kohl halála kapcsán együttérzését fejezi ki a gyászoló családnak és érzékeli a fájdalmas hiányt, ami a német és az európai kereszténydemokráciát érte a nagy államférfi távozásával. Helmut Kohl méltó utódja volt az egységes Európát megteremtő kereszténydemokrata politikusoknak. A nevéhez fűződő német újraegyesítés a XX. század egyik legjelentősebb politikai eseménye

volt. Személyes életében és politikai tevékenységében is a hagyományos, keresztény gyökerű európai értékeket képviselte. Életműve igazolja, hogy a nemzeti és európai érdekeket csak együttesen képviselhetjük” – olvasható a Semjén Zsolt pártelnök, miniszterelnök-helyettes és Harrach Péter országgyűlési frakcióvezető által jegyzett dokumentumban.

Helmut Kohlt (1930-2017) a német egység kancellárjának is nevezik, mert felismerte a történelmi esélyt, és – elosztatva a szomszéd országok, a nagyhatalmak és különösen a Szovjetunió aggályait – keresztülvitte a két Németország egyesülését (pontosabban Kelet-Németország csatlakozását

a Német Szövetségi Köztársasághoz).

A kereszténydemokrata államférfi 16 évig, 1982-től 1998-ig volt Nyugat-Németország, illetve az újraegyesített Németország kormányfője. Pártját, a CDU-t 25 éven keresztül, 1973-tól 1998-ig vezette.

Helmut Kohl 2008-ban elszenvedett balesete után visszavonult. Utolsó közéleti megnyilvánulása Orbán Viktor miniszterelnökhöz fűződik: 2016 áprilisában otthonában fogadta a magyar kormányfőt, és új előszót írt Aggodalom Európáért című 2014-es munkája magyar kiadásához. A találkozóról kiadott közleményben hangsúlyozták, hogy Európa nem lehet a világban szükséget szenvedő emberek millióinak új hazája.

2018-as költségvetés: több jut otthonteremtésre, a rászorulóknak és a munkavállalóknak is

Latorcai János, a KDNP Országos Választmányának elnöke is kifejtette álláspontját Magyarország jövő évi költségvetésének parlamenti vitájában. A büdzsét a parlament – a kormánypárti többség szavazataival – azóta el is fogadta.

HAZÁNK

– A miniszter úr expozejá után mind Domokos László, az Állami Számvevőszék elnöke, mind Kovács Árpád, a Költségvetési Tanács elnöke kiemelte a felszólalásában, hogy a 2018. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat megalapozott, reális és hozzájárul Magyarország költségvetési stabilitásának a fenntartásához – hangsúlyozta az Országgyűlés alelnöki tisztét is betöltő KDNP-s politikus. – A 2018. évi költségvetés, ahogy a miniszter úr az expozejában fogalmazta, a munkából élők és a családok költségvetése. A munkából élők, hiszen azok számára kínál több esélyt, akik munkából tartják el magukat és családjukat. 2010-hez képest 700 ezerrel dolgoznak többen hazánkban, de a kormány célja, hogy elérjük a teljes foglalkoztatottságot, hogy az új munkahelyek létrejöttével még többen tudjanak munkába állni, és hogy az adócsökkentésnek köszönhetően nőjenek a magyar bérek, mert valóban van mit nőniük. Fontos, hogy olyan adópolitikát folytasson a magyar kormány, amelynek eredményeként a cégeknél maradó pénzt béremelésre, fejlesztésekre, új munkahelyek létrehozására fordítják. Az elmúlt évek gazdaságpolitikai lépései, illetve az előttünk lévő költségvetés a gazdaság kifehérítését is célozza! Ez a magyar vállalkozások és a magyar állampolgárok számára azt az üzenetet közvetíti, hogy a tisztességes munka és a tisztességes verseny országát építjük, ahol a gazdaság szereplőinek nem kell attól tartani, hogy egyesek adóelkerüléssel jogtalan versenyelőnyre tesznek szert – fogalmazott Latorcai János. A kereszténydemokrata országgyűlési képviselő emlékeztetett rá, hogy az elmúlt években növekedet az adóbeszedés hatékonysága. Ezt a célt szolgálta az elektronikus pénztárgépek vagy az elektronikus közúti

áruforgalom-ellenőrző rendszer, az EKÁER bevezetése, amelyek beváltak a hozzá fűzött reményeket. Az új adóbeszedési eszközök mind-mind egybeesnek a fenntartható fehérités célkitűzéseivel, és így hozzájárulnak ahhoz, hogy a jövőben további, a tavalyi bérmegállapodáshoz hasonló programok születhessenek. Az adóbeszedés hatékonyságának növelése azonban semmiképpen nem lehet öncél, hanem eszköz kell, hogy legyen arra, hogy az adókulcsok tovább csökkenhessenek, ezáltal erősödhessen a gazdaság, és a kisebb adókulcsoknak, valamint a célzott kedvezményeknek köszönhetően javuljon a lakosság életszínvonala.

– Évről évre nő a családok támogatására szánt összeg, amelynek eredményeképpen a magyar családok hosszú távon is kiszámíthatóan építhetnek a különböző támogatási formákra. Ma három típusú családtámogatási forma van, és ez a 2018-as költségvetésjavaslatból is jól kitűnik: részben a pénzbeli – például a gyermekgondozási díj vagy a családi pótlék –, részben az adókedvezmények, részben pedig a szolgáltatási típusú támogatások, ilyen például a bölcsődefejlesztések és az ingyenes tankönyv vagy a gyermekétkeztetés biztosítása – folytatta a kereszténydemokrata politikus, majd az ellenzék kritikájának hiteltelenségére is rámutatott: – Kár, hogy kiment Borbély Ildikó képviselő asszony (MSZP – a szerk.), aki azt állította, hogy a szünidei étkeztetésre nem volt megfelelő összeg a költségvetésbe betervezve. Meg szeretném kérdezni, vajon emlékeznek-e még arra, hogy 2006-ban például szünidei étkeztetésre mennyi pénz volt betervezve? Én kigyűjttem. Nem volt nehéz, mert összességében egy fillér sem! És ma mennyi van? 6,7 milliárd forint. Ha ezt a növekedést nézzük, akkor páratlan értékű! Lehet, hogy többre lenne szükség, lehet, hogy sokkal-sok-

Latorcai János, a KDNP Országos Választmányának elnöke

kal többre. Úgy gondolom, mégis: ez az összeg jelzésértékű, jelzi azt, hogy a kormány ezeket a területeket rendkívül fontosnak tartja, és a lehetőségekhez képest minden támogatást megad.

A KDNP képviselője konkrét példával is alátámasztotta érvelését: jövőre 1900 milliárd forint jut a családok támogatására, amely 2010-hez képest majdnem kétszeres. Jövőre közel egymillió családnak nyújt segítséget a családi adókedvezmény rendszere. Jövőre tovább nő a kétgyermekes családok részére adható kedvezmény, vagyis akár havi 35 ezer forinttal több pénz marad a családoknál, ami éves szinten 420 ezer forintot jelent. De jövőre tovább emelkedik a háromgyermekes családok adókedvezménye is minden gyerek után. A két évvel ezelőtt meghirdetett, és azóta folyamatosan bővített otthonteremtési programra 2018-ban 226 milliárd forint jut. A lakástámogatásokon belül a

legfontosabb támogatási formák közé a 2016 februárjában bevezetett családi otthonteremtési kedvezmény, vagy ismertebb nevén a CSOK, a lakás-takarékpénztári támogatás, valamint az adó-visszatérítési támogatás tartoznak. Ennek hatása, ha kismértékben is, de már tavaly is érezhető volt, hiszen 2016-ban a felépült lakások száma 9994 volt, amely 31 százalékos növekedés az előző évhez képest. A kiadott lakásépítési engedélyek és az új lakások építésére vonatkozó bejelentések száma pedig elérte a 31 ezer 559-et, ami a 2015-ös évhez viszonyítva két és félszeres növekedést jelent, igazi hatása a jövő évtől lesz majd érzékelhető – hangsúlyozta Latorcai János kiemelve, hogy az utóbbi években folyamatosan csökken az államadósság, az infláció pedig 3 százalék alatt van. Ezek mind-mind hozzájárulnak ahhoz, hogy ingyenes lehet a rászoruló gyerekek közétkeztetése, valamint ingyenes tankönyvhöz is hozzájuthassanak. Az ingyenes gyermekétkeztetésre jövőre 80 milliárd forint szerepel a költségvetésben és 2018-tól már az első kilenc évfolyamban ingyen kapják meg a gyerekek a tankönyvet. De jövőre több lépcsőben emelkednek a keresetek és csökkennek a munkáltatókat terhelő járulékok. Ez a folyamat jövőre is folytatódni fog, s ennek következtében növekedni fognak a bérek és ezáltal az adó- és járulékbévételek is. A bérnövekedés maga után vonhatja az import növekedését is, ami viszont növelheti a költségvetésen belül a hiány értékét. Ez azt jelenti, hogy mind a kormánynak, mind a parlamentnek fokozottan oda kell figyelni a magyar termékek népszerűsítésére, a magyar termékek piacának a megvédésére, és különösen arra, hogy a multinacionális kereskedelmi láncok polcain minél több magyar termék megfelelő minőségben és választékban legyen jelen – emlékeztetett a KDNP választmányi elnöke.

A magyar vidék jövőjéért

Meg kell erősíteni a családokat – mondta a KDNP vezérszónoka, Szászfalvi László a magyar vidék felemelkedéséről tartott parlamenti vitanapon

Szászfalvi László, a KDNP vezérszónoka a családok megerősítésének fontosságát hangsúlyozta, utalva arra, hogy a vidék legnagyobb kihívása a negatív demográfiai folyamatok megállítása, megfordítása. Hozzátette, hogy a kormány számos reformot hajtott végre a gazdaság növekedési pályára állítása érdekében.

A rezsi-csökkentés, az ingyenes gyermekétkeztetés és tankönyv, a

családi adórendszer, a béremelések és adócsökkentések a vidék lakosságát is pozitívan érintették – sorolta.

A kormánypárti politikus kifejtette, hogy a hazai és külföldi forrásokból számos felzárkóztatási program indult, 7800 család kezdett gazdálkodni, több mint ezer roma nő szerzett szakképesítést és kiszélesedett a tanodák tevékenységi köre.

Emellett jelentős összegeket fordítottak energetikai hatékonysági beruházásokra is – fűzte hozzá. Szászfalvi László kiemelte azt is, hogy 2007 és 2013 között 336 milliárd forint jutott turisztikai fejlesztésekre, az idei évtől pedig újabb térségeket kapcsolnak be a folyamatba.

Kitért arra is, hogy a KDNP álláspontja szerint a vidék felzárkó-

zása nemcsak infrastrukturális kérdés, hanem fontos, hogy szellemi, kulturális, közösségi fejlesztések is megvalósulhassanak. Számítalan kezdeményezés, hagyományteremtő javaslat indult el – mondta a kereszténydemokrata képviselő. Szászfalvi László szerint erre van szüksége a vidéknek, nem pedig „öncélú forradalmároknak és nihilista anarchistáknak”.

Új szövetkezetek: komoly lehetőség azoknak, akik a nyugdíj mellett dolgozni szeretnének

Az Országgyűlés júniusban elfogadta a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek létrehozásáról szóló javaslatot. Ennek köszönhetően az idősek – amennyiben szeretnének – rugalmas munkaidőben, alacsony közteher mellett dolgozhatnak. A törvényjavaslat parlamenti vitájában Harrach Péter frakcióvezető ismertette a kereszténydemokraták álláspontját.

HAZÁNK

„Amikor egy tételt a klasszikus korban bizonyítottak, akkor először az ellenvéleményeket hozták fel. Most én is utalok egy-kettőre. Hadd idézzem például a szakszervezeti szövetség alelnökének véleményét, amely így szól: »A szakszervezet nemet mond erre, mondván, a nyugdíjasokat pedig békén kell hagyni, akarunk ellenére nem dolgoztatni.« Aki ebből a törvényből azt olvassa ki, hogy akarunk ellenére szeretnénk a nyugdíjasokat dolgoztatni, az még akár képviselő is lehetne az MSZP padsoraiban! Úgy gondolom, ha visszatekintünk a nyugdíjasokkal kapcsolatos intézkedésekre, akkor kicsit visszafogottabb lennének az MSZP képviselői helyett. Hiszen ők, akik most 13. havi nyugdíj visszaadását ígértek, elvették azt, és megváltoztatták a nyugdíj-megállapítás szabályait is, melynek révén jelentősen csökkent az induló nyugdíj. Két MSZP-s kormány volt az, amelyik alaposan felemelte a nyugdíjkorhatárt! Folytassam tovább? De talán azt is mondhatnám, hogy csak MSZP-s kormányzat idején volt olyan időszak, amikor jelentős mértékben csökkent a nyugdíjak reálértéke” – szembesítette a tényekkel a baloldali ellenzék tagjait a kereszt-

Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője

ténydemokrata képviselőcsoport vezetője. „A nyugdíjasoknak biztosítani kell a nyugdíját, de emellett lehetőséget kell adni arra is, hogy kiegészítsék. Ez a törvénytervezet a nyugdíj-kiegészítésen túl ad adómentességet, ad rugalmas munkaidőt és gondtalan elhelyezkedést, vagyis az ügyintézésről is megkíméli a dolgozni vágyó nyugdíjast. Lehetőséget biztosít számára, nem is akármilyen lehetőséget, hiszen a diákszövetkezetek, az iskolaszövetkezetek jól kipróbált és még az uniós elvárásoknak is megfelelő lehe-

tőséget jelentenek. Az is igaz, hogy a munkaadóknak sem hátrányos lehetőség. Bár nem onnan közelítjük meg a kérdést, hogy mit jelent ez a munkaadóknak, mert számunkra a munkavállaló a fontos, de azért érdemes azt a szempontot megemlíteni, amit a törvény is említ. Amikor mi a munkaerőhiány-csökkentéséről beszélünk, akkor elsősorban annak a szakmai tapasztalatnak az átadásáról, aktivizálásáról szólnunk, amire azért van nagy szükség, mert nagy tapasztalatokkal rendelkező korosztály vonult nyugdíjba, magá-

val vitte azt a szakmai tudást, ami ma hiányzik ebben a munkaerőhiányos helyzetben” – fogalmazott Harrach Péter rámutatva, hogy a munka mellett a tapasztalat átadása is nagyon fontos.

A KDNP frakcióvezetője szólt hazánk foglalkoztatási helyzetéről is. „2010-ben a foglalkoztatás szintje 55 százalék alatt volt, ma 67 százalék fölött van. Akkor a munkanélküliségi mutató 11,3 százalék volt, rövidesen 4,1 százalékos lesz. Ebben a helyzetben a nyugdíjasok munkája nekik és a társadalomnak is szükséges.” Végül a szövetkezet mint foglalkoztatási forma előnyeiről beszélt Harrach Péter: „Sok évtizeddel ezelőtt ez bizonyítottan egy jól működő foglalkoztatási forma volt. Az igaz persze, hogy volt olyan időszak Magyarországon, amikor a szövetkezeteket sikeresen lejáratották. Hiszen nem olyan tényleges tulajdonosok voltak, mint amilyenek ennek a szövetkezetnek a tagjai lesznek, hanem kiszolgáltatott emberek voltak, akik félelemben éltek. Itt a nyugdíjas-szövetkezet tagjai tulajdonosként fognak lehetőséget kapni, mely mindenki számára önkéntes. Akinek ez mindenféle gyanakvást és sanda szándékot juttat az eszébe, úgy gondolom, az nem a valóságot, hanem a saját belső világát vetíti ki” – fogalmazott Harrach Péter.

Hollik István: Trianon sebeit a határokon átívelő nemzetegyesítéssel lehet begyógyítani

Hollik István, a KDNP országgyűlési képviselője a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából tartott sajtótájékoztatóján kijelentette: a magyarság szégyenfalán van a helyük mindazoknak, akik 2010-ben nem álltak ki a magyar nemzet határokon átívelő egysége mellett, nem szavazták meg a kettős állampolgárságról szóló törvényt, és ezen a szégyenfalon ott van Gyurcsány Ferenc, Botka László és Vona Gábor is.

A kereszténydemokrata politikus kiemelte: 2010 óta az ellenzék újra és újra bizonyította, hogy nem lehet rájuk számítani, ha nemzeti ügyekről van szó, sőt odáig mentek, hogy baloldali és újabban már jobbikos politikusok is gyalázták a külhoni magyarságot.

Ezzel szemben a külhoni magyarok a Fidesz-KDNP szövetségére változatlanul számíthatnak, „számunkra a nemzet a magyarok összessége határainkon innen és túl” – jelentette ki.

Kitért arra: a kormány a nemzeti összetartozás napjával, a kettős állampolgársággal és az új alaptörvénnyel tanúságot tett a magyar nemzet határokon átívelő újraegyesítése mellett.

Emellett kézzelfogható segítséget is adtak a határon túl élő magyaroknak. Nemzeti fejlesztési programot indítottak a külhoni magyarság megmaradásáért, mert meggyőződésük, hogy gazdaságilag kell megerősíteni az ottani magyar közösségeket ahhoz, hogy a magyar gyerekeknek legyen jövőjük.

Gazdaságfejlesztési programot indítottak: 2016-ban a külhoni magyar fiatal vállalkozókat támogatták, idén pedig a külhoni magyar családi vállalkozásokat 1 milliárd forinttal.

Hollik István elmondta, 17 milliárd forintból bölcsőde- és óvodaépítési programot hirdetett a kormány, melynek keretében 68 új

bölcsőde és óvoda épülhet határon túl a Kárpát-medencében és további 215 fejlesztésére van lehetőség.

A külhoni fiatalok szakképzésének támogatására az elmúlt két évben 104 tanműhely és tangazdaság létrejöttét támogatta a kormány több mint 738 millió forint értékben. Emellett 11 magyar egyetemnek van kihelyezett képzése – sorolta.

Kárpátalja megsegítésére több karitatív akciót szerveztek és segítettek egy kórház felújítását – mondta. Hollik István hangsúlyozta: „ahogy 2010 óta, úgy a jövőben is mindent megteszünk a határon túl élő testvéreinkért, ameddig a kormányzati felelősség a Fidesz-KDNP kezében van”.

A politikus kérdésre válaszolva reagált az MSZP közleményére, melyben azt állították, hogy Trianon sebeit csak az Európai Unió képes begyógyítani. Hollik István

szerint ebből is látszik, hogy az MSZP és a baloldal nem Magyarországot képviseli Brüsszelben, hanem Brüsszelt Magyarországon. „Velük szemben mi azt gondoljuk, hogy a magyarság sorsáért mi magyarok tehetünk a legtöbbet, Trianon sebeit pedig a határokon átívelő nemzetegyesítés politikájával lehet begyógyítani, nem az Európai Unióval” – fogalmazott.

Az Országgyűlés 2010. május 31-én nyilvánította a nemzeti összetartozás napjává az első világháborút lezáró trianoni békediktátum aláírásának napját, június 4-ét. Az erről szóló törvény kimondta: „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme”.

A magyar tengerészek az I. világháborúban fényesen bizonyították vitézségüket

Az Országgyűlés Rubovszky György és Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezető-helyettesei önálló képviselői indítványa nyomán egyhangú szavazattal döntött a magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapiáról, mely ettől kezdve június 10-e. Azért ezt a napot választották, mert a Szent István csatahajót 1918. június 10-én süllyesztették el az olasz haditengerészet torpedós motorcsónakjai. A kereszténydemokrata képviselők és Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsa elnöke felkarolta a helyi magyarok azon kezdeményezését is, hogy – más nemzetekhez hasonlóan – méltó emlékhelye legyen az Adria-parti kikötővárosban, Pólában (horvát nevén Pula) azoknak a magyar haditengerészeknek, akik hősi halált haltak hazánkért. Abban, hogy az emlékmű a helyi haditengerészeti temetőben kaphatott

helyet, nagy szerepe volt a helyi magyar szervezetek mellett a zágrábi magyar nagykövetségnek is. Az osztrák-magyar hadiflotta 20 százaléka, mintegy 27.000 fő volt magyar, és sokan a közös haza tengeri határainak védelme során haltak hősi halált. Az Osztrák-Magyar Monarchia a világ hatodik legnagyobb és legkorszerűbb flottájával rendelkezett az I. világháború idején. A horvátországi Póla (Pula) haditengerészeti temetőjében az emlékművet június 10-én avatták fel. Az eseményen magyar részről a Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke, Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője, Jenik Péter miniszterelnök-helyettesi kabinetfőnök, valamint a kezdeményezők nevében Vejkey Imre és Lomnici Zoltán is részt vettek. Avatóbeszédet Semjén Zsolt mondott, ezt az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke beszéde Pólában (Pula), magyar haditengerészek emlékművének avatásán, 2017. június 10-én

Rubovszky György, Vejkey Imre és Lomnici Zoltán budapesti sajtótájékoztatójukon jelentették be az emléknapról és az emlékműről szóló kezdeményezésüket

Rólunk, magyarokról az a mondas járja, szeretünk újratemetni, gyásznapokat ülni. Holott semmi mást nem teszünk, mint igazságot szolgáltatunk, illetve megadjuk a végtisztességet azoknak, akik az elmúlt évszázad vérzivataros éveinek áldozatai és olyan sokan közülük jeltelen sírban nyugszanak.

Történelmünk során többször fordítottuk magunk felé a világ elismerő tekintetét. Így volt ez 1848/49-ben, mikor két nagyhatalommal folytatott élethalálharcban kényszerült térdre nemzetünk, de így volt ez 1956-ban is, amikor a rendíthetetlennek tűnő kommunista hatalom bástyáján ütöttek először rést a pesti srácok.

Most, a világháború idejének századik évfordulóján, amikor az egész világ emlékezik, nekünk is hallatni kell a hangunkat. A történelmet mindig a győztesek írják, ezért ők mindig pozitívak, a vesztesek pedig negatívak, akik „megérdemlik a büntetésüket”. Az I. világháborút követő években még minden hadviselő fél hőskönte tüntette fel katonáit, se szeri, se száma a felállított emlékeknek. De ne feledjük, a meg-

szállás évtizedeiben még beszélni sem lehetett a két világháború magyar áldozatairól, nemhogy megemlékezni róluk, hovatovább a hősokeket példaképpel állítani.

Közel két évtizednek kellett eltelnie, hogy a háború utáni történelemtanítás elferdített szemléletén változtassunk, elhallgatott fejezeteiről tényszerűen beszélhessünk. A kommunista történelemszemlélet hazájukért életüket áldozó, nemzetükért felelősséget vállaló személyeket tüntetett fel negatív színben vagy éppen ellenségként, és helyükre a megszállókat kritikátlanul kiszolgáló kollaboránsokat állított példaképpel. Azt nem állítom, hogy egyszerűen, de azért a rendszerváltás után megindult az a folyamat, ami során az értékek folyamatosan a helyükre kerültek, kerülnek.

És ha már itthon tudunk hiteles történelemkönyveket adni a fiatalok kezébe, mindezeket a nagyvilág elé kell tárnunk. Az évforduló lehetőségét teremt arra, hogy hallassuk a hangunkat.

Több mint ezeregyszáz éves Kárpát-medencei történelmünk alatt hazánk határa többször változott.

Volt, hogy három részre szakadt az ország, éltünk idegen megszállás alatt, és döntöttek rólunk nélkülünk győztes nagyhatalmak. A sorsunkról, területünkéről, népünkéről.

A látszólag szerencsésebb népek győztes csaták évfordulóján ünnepelnek, a mi naptárunk pedig gyásznapokkal van teletűzdelve. Trianon-emléknap, október 6. és november 4. nemzeti gyásznap, és megemlékezéseket tartunk a mohácsi és a muhi csata évfordulóján is. Most egy új megemlékezésre méltó nappal gyarapodott nemzeti naptárunk: a magyar haditengerészekre emlékezünk.

Kevesen tudják, hogy a magyar tengerészek az I. világháborúban fényesen bizonyították vitézségüket. Mutatja ezt a számos kitüntetés, és tanúja a tenger, ami megannyi hősnak lett végső nyughelye. Mindazonáltal mielőtt ezekből a hőstettekből egy csokorra valót felidéznénk, kalandozzunk el a régmúlt időkben!

IV. Béla királyunk a tatárok elől menekülve ért Dalmáciába, és 1242-ben Trauban szerezte meg az első hadigályánkat. Ennek Marinus nevű parancsnoka – aki később magyar gróf lett –, a legrégebbi ismert haditengerészeti tiszti. Nagy Lajos király hajóhada már Velencével is fel tudta venni a versenyt. A hajók kikötője Ragusa lett, ami kitartott Zsigmond idejéig, míg – a Velence segítségével előretörő török – elfoglalta Dalmáciát.

Mátyás király idejében a török hajóival megszállta Otranto városát. IV. Sixtus pápa kérelmére a király Magyar Balázst küldte segítségül 600 huszárjával. A magyaroknak még egy ladikjuk sem volt. Végül furfangosan elvágta a török hajóraj vízvezetékét, amire ezek kénytelenek voltak elvitorlázni. Ez

99 éve a tenger mélyén

Hadrendbe állítása után a Szent István Csatahajó főként a pólai kikötőben tartózkodott, melyet csak lögyakorlatok idejére hagyott el. Részt vett Póla légvédelmében is.

Első és egyben utolsó harci bevetésére 1918. június 9-én éjjel futott ki egy kötelék tagjaként azzal a céllal, hogy feltörjék az Otrantói-szorosban lévő tengerzárát. Küldetése végül nem lett sikeres, mert 1918. június 10-én elsüllyesztették az olasz haditengerészeti torpedós motorcsónakjai.

Köszönhetően a gyorsan érkező segítségnek és annak, hogy az Császári és Királyi Haditengerészetnél követelmény volt, hogy a tengerészek tudjanak úszni, a hajó 1087 főnyi legénységéből sokan megmenekültek – ám 85 matróz és 4 tiszt így is életét vesztette a hullámsírban.

A Szent István csatahajó elsüllyedésének 90. évfordulóján, 2008. októberében magyar búvárok emléktáblát helyeztek el a csatahajó maradványainál. A magyar ipar- és hadtörténet kiemelkedő alkotása a nyílt tengeren, 65 méter mélyen, fedélzetével lefelé fordulva fekszik a hullámsírban. Felkutatására több expedíció is indult, roncsait az 1970-es években jugoszláv búvárok derítették fel. Az utóbbi több mint két évtizedben a hajóroncsot magyar búvárok több alkalommal (1994, 2008) is átkutatták, de állapota és a kiemelés költségei miatt alig van rá remény, hogy valaha is a felszínre kerüljön.

az egyetlen haditény a történelemben, amikor egy huszáregység megszalasztott egy hajórajt.

A szabadságharc kitörésekor Kossuth kezdeményezte a magyar tengeri hadiflotta megteremtését is. A kormány megvásárolta az „Impacabile” brigget, amelyet Londonban kellett volna felfegyverezni. Erre azonban a semlegességére hivatkozó angol kormány nem adott engedélyt, és lefoglalta. A hajót végül átadták a londoni osztrák követnek, így az osztrák kincstári tulajdonba került.

A kiegyezés után fellendült a hajógyártás. Az adriai flotta a Császári és Királyi Hadügyminisztérium tengerészeti osztálya alá tartozott, és ahogy k.u.k. hadseregben az természetes volt, a Monarchia összes nemzetisége képviseltette magát. Szép számmal magyarok is, matróztól a flottaparancsnokig.

Okvetlenül említeni kell néhány nevet a Monarchia magyar tengerészparancsnokai közül. Thierry Ferenc sorhajókapitány, az új tengeralattjáró fegyvernem kiválósága, Mikuleczky Ferenc fregattkapitány, és a legnagyobb magyar

Semjén Zsolt avatóbeszéde

A tengerszorosban az ellenség egy rendkívül erős zárat épített ki, ami elzárta a Monarchia hajóinak kijutását a Földközi tengerre, ezt sikerült 1917. május 15-én Horthynak a Novara, a

Említettem a tengerész bajtársiaságot, ami nem volt olyan természetes az ellenségnél. 1914 augusztusában a Zenta hadihajó nagy létszámú francia, angol hajócsoporttal vette

maga alá temette Maxont és számos tengerészbajtársát.

Haditengerészeink a Dunán is jelentős szerepet játszottak. Báró Wulff Olaf sorhajóhadnagy a dunai monitorokkal megtörte a belgrádi erődök ellenállását, ami által csapataink át tudtak kelni a Száván, ez tette lehetővé Szerbia elfoglalását. 1918-ban ugyanő monitoraival a viharos Fekete-tengeren kelt át, és megszállta a dél-orosz kikötőket. Ezáltal lehetővé vált az ukrajnai gabona behozatala az éhező központi hatalmak területére.

A Monarchia teljes hajóállománya, ami 115 gőz- és 95 vitorláshajóból állt, teljes létszámban a győztesek birtokába került. Csak melleleg jegyzem meg, hogy a győzők ezt a szokásukat a II. világháború végén is gyakorolták, akkor 39 hajónk került szovjet tulajdonba. A Kolozsvár például Ural néven hajózott tovább.

Nyolcvan évvel ezelőtt, 1937-ben a Petőfi-híd (akkori nevén Horthy Miklós-híd) budai pillérénel felállították a magyar tengerészek emlékművét, a fiúvilágítótorony 30 méter magas másával. A pillérből előrenyúlt a Novara hajó orra, rajta Szentgyörgyi István két monumen-

Vejkey Imre, Jenik Péter, Semjén Zsolt, Harrach Péter és Lomnici Zoltán a póliai haditengerészeti temetőben

tengeri repülő hős, Lucich Károly sorhajókapitány a Hadtörténeli Intézet és Múzeum későbbi parancsnoka, Konek Emil sorhajókapitány, a Viribus Unitis utolsó parancsnoka, Maxon Róbert sorhajóhadnagy, akit a Szent István csatahajón ért a halál, és mindenekelőtt Horthy Miklós flottaparancsnok.

Igaz, a magyar haditengerészek emléknapja június 10., emlékezve a 99 évvel ezelőtt elsüllyesztett Szent István csatahajóra, most mégis inkább egy száz évvel ezelőtti győztes tengeri csata, az otrantói győzelem eseményeit szeretném felidézni.

Ennek a tengeri csatának a jelentőségét a balliberális oldal történései, ideológusai – éreztetve a későbbi kormányzó iránti ellenességüket – a mai napig szeretik eljelentékteleníteni. Holott ez volt az Osztrák-Magyar Haditengerészet legnagyobb csatája.

Saida és a Helgoland cirkálókkal átörni. A hazafelé tartó úton már háromszoros túlerővel találták magukat szemben. Ez a találkozás azért történhetett, mert a parancsnok – tengerész bajtársiaságból – az elsüllyesztett ellenséges hajóknak vízben úszó embereit lovagiasan kimentve sok időt vesztett.

Az időközben kifutott ellenség messze hordó ágyúira nem tudtak válaszolni, így mesterséges ködöt fejlesztve kerültek az ellenség közelébe, ahol már a cirkálók ágyúi is hatásosak voltak. Horthy a csata csúcspontján észrevette, hogy egyik ágyúmestere összeesett. Kirohant a parancsnoki hídról, és a sebesülte fedezékbe húzta. Ekkor gránát csapódott be, elesett Szuborits Róbert első tiszt, de megsebesült és eszméletét veszítette a parancsnok is. Miután magához tért, hordágyról vezényelte tovább hajócsoportját.

Az emlékmű, amely a magyar haditengerészek helytállása előtt tiszteleg

fel a küzdelmet, míg találat érte és elsüllyedt. 173 matróz lelte halálát, akiket a vízben hagytak és csak kevésüknek sikerült ötórás úszás után partot érni, ahol montenegrói hadifogságba kerültek.

A Szent István csatahajó tragédiája kapcsán okvetlenül meg kell emlékezni Maxon Róbert sorhajóhadnagyról, a hajó nehéztüzérségének parancsnokáról, aki a túlélők elmondása szerint a hajón lévő magyarok gyámolítója, szerető és mindenütt közbenjáró feljebbvalója volt.

Az utolsó pillanatokig dolgozott a hajó megmentésén. A hajón akkor már nem volt hírközlési lehetőség, csak a személyes közlés. Még kereste és vezényelte az elmaradt matrózokat, de ezt a Végzet már nem várta be. A hajó felborult, és

tális bronzalakja. A háborúban súlyosan megsérült emlékművet természetesen nem állították vissza, bronzalakjait pedig felhasználták a Sztálin szobor öntéséhez.

Mikor leleplezzük ezt az emlékművet, szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik munkálkodnak a múlt feltárásán, akiknek fontos a történelmi igazság kiderítése, akiknek fontos, hogy az utókor, a felnövekvő ifjúság elé igazi példaképeket lehessen állítani.

Emlékezzünk a világháború összes magyar áldozatára, tudatában annak, hogy nem tudjuk megadni nekik az őket megillető végtisztességet. A mártírok vére magvetés – idézhetjük Tertullianus szavait, de fogalmazhatunk Máraival is: „Mindig új élet lesz a vérből”.

Magyar kereszténydemokraták és 1956

Miklós Péter történész, a hódmezővásárhelyi Emlékpont intézményvezetője, a Csongrád Megyei Közgyűlés kereszténydemokrata képviselője mutatta be május 18-án Márianosztrán A magyar kereszténydemokraták és 1956 című kötetet. A rendezvényen részt vett Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára, a Kereszténydemokrata Néppárt országos alelnöke is.

„Páratlanul széles társadalmi összefogás alakult ki 1956-ban a kommunista, sztálinista Rákosi-diktatúra ellen, amelynek tevékeny résztvevői voltak a kereszténydemokrata politikusok is” – mutatott rá a tanulmánykötetet ismertető előadásában Miklós Péter emlékeztetve, hogy 1949 eleje és 1956 októbere között a kereszténydemokrata párt Magyarországon nem működhetett legitim módon.

A történész hangsúlyozta: a négy tanulmányt és számos korabeli dokumentumot magában foglaló kötet foglalkozik az emigrációval is, hiszen az 1940-es-1950-es években külföldre távozni kényszerült kereszténydemokraták – élükön Barankovics Istvánnal – nemzetközi fórumokon, az ENSZ illetékes bizottságaiban, s a kereszténydemokrata európai- és világszervezetekben képviselték a magyar kereszténydemokrácia és a magyar szabadságmozgalom ügyét.

„A kötet különös aktualitását az adja, hogy napjaink magyar parlamentjében demokratikus történelmi pártként egyetlen szervezet van jelen: a Keresz-

ténydemokrata Néppárt” – hangsúlyozta Miklós Péter.

A könyvet az 1956-os Emlékbizottság támogatásával megjelentető Barankovics István Alapítvány elnöke, Mészáros József hozzászólásában rámutatott: a kötetben is felbukkanó európai, keresztény és demokrata értékek segítenek bennünket abban, hogy súlyos helyzetekben megfelelő módon viselkedhessünk, míg a bemutató helyszínéről, Márianosztráról szólva hangsúlyozta: a börtön falai között nem egy kereszténydemokrata politikus raboskodott az általa vallott eszmék iránti hűség miatt.

„Az ötvenhatos forradalom hírére az ország és a világ számos pontján lévő kereszténydemokraták egy szempillantás alatt újjáalakították a pártot” – emlékeztetett köszöntőjében Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára. A KDNP országos alelnöke hozzátette: a kereszténydemokraták október 30-án jelentették Nagy Imre miniszterelnöknek a párt újjáalakulását, s bár csak néhány

nap telik el november 4-ig, a szovjetek bevonulásáig, mégis kötetnyi dokumentum rögzíti az időszak történéseit. Mind a második világháborút követően, mind a forradalom kitörése után csak pár nap kellett, hogy a kereszténydemokrata párt létrejöhessen, amely igazolja, hogy erre Magyarországon természetes igény volt. S ha már csak egy résnyre is kinyílt a szabadság ajtaja, létrejött a kereszténydemokrata mozgalom. „A huszadik században két alkalommal csak rövid időre maradhatott életben a kezdeményezés a kommunista elnyomás ellenében” – fogalmazott a politikus.

„A kereszténydemokraták tiszta múltú pártként örömmel veszik elő ezeket a kortörténeti dokumentumokat” – tette hozzá Rétvári Bence hangsúlyozva, hogy a magyar törvényhozásnak vannak pártjai, amelyek nem szívesen lapozgatnak a történelem 1956. októberi és novemberi lapjai között. A Demokrata Néppárt nagyobb karriert futhatott volna be, ha a nagyhatalmak nem engedik, hogy a szovjet érzékzónába,

szovjet megszállás alá kerüljön Magyarország, vagy 1956-ban érdemi nyomást gyakorolnak a Szovjetunióra, legalább akkorát, mint amelyet napjainkban gyakorolnak Magyarország irányába. Az államtitkár kiemelte: hazánk szabadságot soha nem várhatott külföldről, azt mindig magunknak kellett kivívnunk.

„A kötet azt igyekszik bemutatni, hogyan lehetett kereszténydemokrataként cselekedni 1956-ban a fővárosban, vidéken, vagy külföldön” – mondta el a kötet szerkesztője és egy tanulmányának szerzője, Kiss Mária Rita. A történész-politológus, a Szegedi Tudományegyetem főiskolai docense a könyv szerkezetéről szólva kifejtette: a politikai-történeti fejezet Szabó Róbert, a Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézete munkatársának írása, míg Petrás Éva, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának tudományos kutatója a magyar kereszténydemokrata emigráció, valamint a kereszténydemokraták elleni megtorlások történetét foglalta össze.

Egy elkötelezett európai: Helmut Kohl (1930. április 3. - 2017. június 16.)

2017. június 16-án, 87 éves korában ludwigshafeni otthonában elhunyt a kereszténydemokrata Helmut Kohl, aki rekordideig, négy cikluson keresztül volt német kancellár. Számos történelmi jelentőségű tett fűződik a nevéhez, túlzás nélkül állíthatjuk egyik formálójá volt a kontinens történelmének. Ő volt, aki végül valóra váltotta Konrad Adenauer álmát, a német újraegyesítést. Németországban csak „újraegyesítő kancellárként”, a „német egység atyjaként” emlegették. A berlini fal leomlása után komoly tekintélyre tett szert Európában is. Helmut Kohlnek elvülhetetlen érdemei voltak az európai egység, az unió keleti bővítésének megteremtésében csakúgy, mint az euró bevezetésében. Neki köszönhető, hogy az Európai Parlament kereszténydemokrata frakciója (EPP-csoport) learathatta a kontinens újraegyesítésének babérjait. Kohl kereszténydemokrata kormányzása mintául szolgált a rendszerváltás első magyar miniszterelnökének, Antall Józsefnek is. Orbán Viktor Facebook profilján így búcsúzott tőle: „Isten nyugosztalja Magyarországot barátját, a nagy öreget.”

KMR / BARANKOVICS.HU

Kohl politikai és közéleti pályafutása 1946-ban kezdődött, amikor a CDU tagja lett és szerepet vállalt a párt helyi ifjúsági szervezetének megalapításában, majd évekig dolgozott az ifjúsági mozgalomban. Változást az 1955-ös év hozott, amikor a CDU Rajna-vidék-Pfalz-i elnökségébe delegálta a választmány. 1959-ben a CDU ludwigshafeni szervezetének elnöke lett, tisztségének köszönhetően 1960 és 1969 között a városi tanács CDU-frakciójának vezetője is volt egyben. 1964-re a CDU Rajna-vidék-Pfalz tartományi elnöke lett, ami ugródeszka volt a CDU 1967-es országos elnökségi tanácsába való beválasztásához. Kohl 37 éves korára NSZK-szerte ismert politikussá vált, amit a későbbiekben kamatoztatni tudott nagypolitikai szinten is. 1969. május 13-án Kohlt tartományi miniszterelnökké választották (Rajna-vidék-Pfalz tartományban, a képviselőház 96 tagjából 57 voksolt Kohlra), ezt a tisztséget

1976-ig töltötte be. 1973-tól 1998-ig a CDU elnöke, 1976 és 2002 között a Bundestag tagja. 1976-ban a szövetségi parlamenti választáson a CDU kancellárjelöltje (a CDU/CSU a szavazatok 48,6 %-át kapta), de a választást követően az SPD és FDP koalíciója alakított kormányt, minek következtében Kohl a bonni „parlament” CDU/CSU frakciójának vezetője lett. Ellenzéki politikát folytatott egészen 1982-ig. 1982. október 1-jén egy elhúzódó válságot számolt fel Kohl kancellárrá történő megválasztása. 1987. március 11-én másodsor ülhett a kancellári székbe. Ebben a periódusban egyesült újra Németország, amiben Kohlnek elvülhetetlen érdemei vannak. Harmadik mandátumát, egyben pedig az újraegyesült Németország első kancellári tisztségét 1991. január 17-én kezdte meg, miután 378-an szavaztak mellette és 266-an ellene. 1994. november 15. és 1998. október 26. között újfent az egységes Németország kancellárja volt. 1998-ban 16 év kancellárság után elvesztette a választást Gerhardt

Schröderrel szemben, majd lemondott pártelnöki posztjáról. 2002-ben fejezte be politikai pályafutását.

Politikai pályájának egyik legnagyobb eredménye a keleti és a nyugati tömb közötti „higgadt” realpolitika megvalósítása. Nagy szerepet vállalt a francia és a német megbékélés erősítésében, a két ország közötti közlekedésben: 1984-ben a verduni csata helyszínén közösen emlékezett meg Francois Mitterrand francia elnökkel a II. világháború áldozatairól.

Felszólalt Izrael parlamentjében is, igyekezőn a történelmi sérelmeket rendezni, a német és a zsidó nép közötti ellentéteket mérsékelni. Kohl az NSZK kancellárjaként aktív külpolitikát folytatott, az Egyesült Államokkal és a NATO-val igyekezett szorosabbra fűzni a szövetségi kapcsolatokat, míg a Szovjetunió felé is nyitott. 1989-1990-ben a kelet-európai rendszerváltások időszakában Kohl vezette az NSZK és az NDK újraegyesítési folyamatát, minek következtében kancellársága alatt született meg 1990. október 3-án az egységes

Németország. Azon túl, hogy elősegítette Európa megosztottságának felszámolását, az európai integrációs folyamatokban is vezető szerepet töltött be, mint például a maastrichti szerződés megalkotásában, ratifikálásában és nemzetközi elfogadtatásában. Életművének elismeréséül Helmut Kohl 1998-ban Európa díszpolgárává választották.

Az elmúlt napokban a világpolitika jeles képviselői méltatták Kohl történelemformáló szerepét. Angela Merkel „nagy német és nagy európai személyiségnek” nevezte, az Európai Bizottság elnöke, Jean-Claude Juncker azt emelte ki, hogy „Kohl számára Európa egy békeprojekt volt”, míg Vlagyimir Putyin a hidegháború lezárásában és Európa újraegyesítésében játszott szerepét méltatta.

Még nem volt példa arra, hogy egy politikus európai temetést kapjon, Jean-Claude Juncker most azt javasolta, hogy Helmut Kohl búcsúztatása az Európai Parlament épületében történjen.

Emléktábla Horváth Balázsnak Veszprémben

Kövér László (Fidesz), az Országgyűlés elnöke és Latorczai János, a KDNP Veszprém városi elnöke leleplezte le azt az emléktáblát, melyet Horváth Balázsnak, a rendszerváltás utáni első belügyminiszternek, Veszprém MDF-es, majd fideszes országgyűlési képviselőjének állít emléket.

HAZÁNK – MTI

Kövér László kiemelte: Horváth Balázs életében tükröződik a jóakarátú magyarok elszánt törekvése arra, hogy a százszor lerombolt országot százegyszer is felépítsük. A házelnök idézte az egykori politikus jelmondátát: „az igazat nem hamisítom, a hamisat nem igazítom”.

Az Országgyűlés elnöke hozzátette: az első szabadon választott kormány – melynek Horváth Balázs volt az első belügyminisztere – a posztkommunizmus áldozata volt. Egy olyan áldozat, amely utóbb legyőzve is győztesnek bizonyult, hiszen e nélkül az áldozat nélkül „a nemzeti gondolat továbbmenetelő se-rege” 2010 után nem tudta volna lezárni Magyarországon a posztkommunizmus korszakát – fogalmazott.

A Fidesz országos választmányi elnöke arról is beszélt: a szabadság

Latorczai János, a KDNP Veszprém városi elnöke Kövér Lászlóval, az Országgyűlés elnökével leplezte le Horváth Balázst ábrázoló domborművet

és a rend eszménye Horváth Balázs számára nem egymást kizáró, hanem egymást kiegészítő fogalmak voltak. „Nemzeti szabadelvű” politikusként tartotta magát, éppen ezért fájlalta, hogy a magyar szabadságeszmére épü-

lő szabadelvűséget „liberalizmus néven túsul ejtették Magyarországon” – mondta.

Kövér László szerint Horváth Balázs tisztánlátását igazolja egy 1998. novemberi törvénymódosítás-

hoz fűzött gondolata is a parlamenti jegyzőkönyvből. „Az nem vitás, hogy századunk végének egyik társadalmi tragédiája az a fantasztikus migráció, amelynek kiváltképp mi, Közép-Európában élők ki vagyunk itt téve. Egész Európán egy kétirányú migrációs nyomás van: a déli, amely Franciaországot a Maghreb-államok felől fenyegeti és egy balkáni, délkeleti, amelynek az ütközőpontja viszont Magyarország” – idézte a politikust az Országgyűlés elnöke.

A Horváth Balázst ábrázoló domborművet, melyen a „Hazámért” felirat olvasható, Kövér László és Latorczai János, a Kereszténydemokrata Néppárt (KDNP) Veszprém városi elnöke leplezte le. Hatala Péter alkotását a Veszprém a Kereszténységért Alapítvány és a KDNP Veszprém városi szervezete állíttatta a vár bejárata előtt.

Horváth Balázs (1942-2006) ügyvéd alapító tagja volt a Magyar Demokrata Fórumnak, majd 1989 és 1990 között a párt Veszprém megyei elnöke lett. 1993 és 1995, majd 1996 és 2004 között az MDF Veszprém városi elnöke.

Antall József miniszterelnök felkérésére ő lett a rendszerváltás

utáni első belügyminiszterünk. Tárcavezetése alatt készült el a volt szocialista államok közül elsőként az Önkormányzati törvény. 1990-től 1991-ig a határon túli magyarokkal foglalkozó tárca nélküli miniszter, majd 1991 és 1993 között a sportirányításért, valamint az Országgyűlés és a kormány

közötti kapcsolattartásért illetékes tárca nélküli miniszter volt.

1990-ben a Veszprém megye 6. számú egyéni választókerületben szerzett mandátumot. 1994-ben nem jutott be az Országgyűlésbe, de 1998-tól minden választáson egyéni mandátumot szerzett. Az MDF balratolódása idején

kizárták a frakcióból. A Lezsák Sándor vezette Lakitelek-munkacsoportból keletkezett Nemzeti Fórum egyesület alapító tagja lett. A 2006-os választásokon már a Fidesz színeiben jutott be az Országgyűlésbe. 2002-től haláláig a Veszprém Megyei Közgyűlés tagja is volt.

Szent Lászlóra emlékeztek Baján

Többszörös jubileumot ünnepeltek a közműltban a Sugovica-parti városban. A helyi katolikus oktatási intézmény, a Szent László ÁMK jogelődjében indult újra huszonöt évvel ezelőtt a keresztény oktatás, a mai iskola pedig fennállása húszéves évfordulójára emlékezett. Az egyhetes ünnepeksorozat keretében nyílt meg Móser Zoltán fotóművész Szent László-freskók a Kárpát-medencéből című kiállítása a Bácskai Kulturpalotában. Ennek különlegessége, hogy a freskókról készült fényképek mellett egy válogatást is megtekinthettek az érdeklődők a Szent László király, a hit bajnoka, a haza hőse bemutatató anyagából.

Zsigó Róbert (Fidesz) államtitkár, a térség országgyűlési képviselője (képünkön jobbra)

köszöntőjében arról beszélt, hogy a lovagkirály alakja korokon átívelő példakép, élete, hite követendő minden időben. Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek megnyitó beszédében hangsúlyozta, nagy királyunkat a szomszédos országokban is tisztelik, egyben reményét fejezte ki, hogy Magyarország újra olyan erkölcsi magaslatra kerül, amelyen Szent László idejében volt. Gaal Gergelynek, a Szent László Emlékév Tanácsadó Testülete elnökének üzenetét Zöld Lászlóné, a városi képviselő-testület egyházi tanácsnoka, a KDNP bajai elnöke (a képen középen) olvasta fel. Elhangzott: napjaink gyorsan változó és a hagyományos értékeket gyakran kétségbe vonó világában különösen fontos, hogy ismerjük gyökereinket, történelmünk kiemelkedő szereplőit. Hisszük, hogy Európa jövője nem képzelhető el a kereszténység nélkül, és a jövő építéséhez elengedhetetlen múltunk ismerete. A megnyitón az Iringó Népdalkör énekelt el a Szent László-himnusz, majd Bábel Balázs érsek (képünkön balra) tartott előadást nagy királyunk életéről és szellemiségéről, hitének máig ható példájáról.

Bálint Sándor, egy szentéletű keresztény politikus példája

Bálint Sándor, a tudós néprajzkutató halálának harminchetedik évfordulójáról emlékezett meg a Bálint Sándor Szellemi Örökségért Alapítvány és a Szegedi Városképvédő és Hagyományörző Egyesület a szegedi hagyományörzők Nemzeti Emlékkertjében.

A vitéz Szilágyi Árpád (a képen balról a második) szervezésében tartott rendezvényen Miklós Péter (a képen balra) történész, kereszténydemokrata megyei képviselő méltatta „a legszögédibb szögédi” tudományos és közéleti munkásságát, kiemelve Bálint Sándor ötvenhatról alkotott álláspontját, valamint politikai szerepvállalásának azt a szeletét, amikor (1945 és 1948 között) a kereszténydemokrata elkötelezettségű Demokrata Néppárt parlamenti képviselőjeként tevékenykedett.

Bálint Sándor boldoggá avatási eljárása folyamatban van.

Tudatformálás és értékválasztás: a családról alkotott kép változása a tömegmédiában

A média, a hollywoodi filmek, a TV szerepéről is beszélgettek a meghívottak május végén a Családok Budapesti Világtalálkozóján. A médiának óriási szerepe van abban, mennyire lesz elfogadott a társadalomban egy jelenség, akár a család intézményét érintően is.

P. A. / CSALÁDHÁLÓ.HU – HAZÁNK

A tanácskozáson Duarte Pio di Braganza Portugáliából elmondta, milyen hihetetlen mértékben befolyásolja a média a véleményünket. Feltette a kérdést: miért foglalnak el az újságírók sokszor családelleses álláspontot? Esetleg kevés a fizetésük, rossz a családi hátterük? A cél – mondta –, hogy a családot valóságosan mutassa be a média!

Keresztes Ilona, a közszolgálati rádió munkatársa a család témájának fontosságáról beszélt annak okán, hogy az mindenkit érdekel, hiszen mindenkinek a legmélyebb létét érinti. Elmondta, hogy a Vendég a háznál című műsorukban direkt nem szólnak

meg hírességek és politikusok, hanem felnőtteknek beszélnek gyerekekről. „A család a gyerek mentális légtere! Mi a tiszta család? Apa-anya-gyerekek. Ez a gyerekeknek teljesen világos, másoknak miért nem?” – tette fel a kérdést. A szülőket erősen kell támogatni – mondta, majd hozzátette: minden adásban megszólalnak a gyerekek – míg más műsorokban őket csupán színes kelléknek használják.

Errol Naidoo, a Family Policy Institute (Családpolitikai Intézet) igazgatója Dél-Afrikából érkezve elmondta: nagy harc van hazájában a családok kapcsán. Szerinte a hollywoodi filmek sokszor negatív képet mutatnak a családokról. A „demokratikus” időkben a pornográfia is elárasztotta az országot.

Manapság az apa-figura sokszor negatívan jelenik meg, a gyerekek nagy része egyszülős családban nő fel. A hagyományos képet, miszerint a férfi feladata a családfenntartás, aláássák, és a modell kezd kudarcot vallani. A szexuális kisebbségek LMBT-mozgalma erős Dél-Afrikában. Ennek lehet következménye, hogy a meglegházasságot is törvényesítették, holott a lakosság 91 százaléka nem akarja ezt. Ez egy Nyugat-Európából importált kultúra és nem afrikai – tette hozzá. „Szerintem nagy szerepe van a médiának a fiatalok abortuszok magas számában. Ebben a kulturális háborúban azért állunk vesztesre, mert nem tudjuk megmutatni az értékeinket – mondta az előadó.

Jack Hanick korábbi producer a Fox Newstól hangsúlyozta: szerinte keveset beszélünk a nagycsaládokról. Véleménye szerint óriási a szerepe a tévének a családok szétzilálásában. Egyetértett az előző előadóval: ez valóban háború, még hozzá spirituális háború! Szerinte látni, hogy milyen lépésekben történt a család imázsának tönkretétele a tévéen keresztül.

Levezette: az 1950-es években a természetes család középpontjában a családfenntartó apa állt, míg az anya az otthonért volt felelős. Ezt lassan elkezdték kigúnyolni és valótlanak beállítani. A 20. század közepén még nem jelenhetett volna meg egy elvált anya pozitív hősként egy tévéműsor-

A magyar családpolitika európai szinten is a legnagyobbak közé tartozik

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke is beszédet mondott a Családok Budapesti Világtalálkozóján. Az alábbiakban a beszéd szerkesztett változata olvasható.

Amikor az első számú nemzetstratégiai kihívásról, a népességfogyásról, illetve a tartósan alacsony gyermekvállalásról beszélünk, a sikeres diskurzus legfontosabb előfeltétele, hogy hasonlóan ítéljük meg az említett problémák súlyát, illetve hogy a fogalmaink azonos jelentéstartalmat kapjanak. Például a családdal kapcsolatosan, ami számunkra egy férfi és egy nő, valamint a leszármazottaik élet- és szeretetközösségét jelenti. Megítélésem szerint ennek a háromnapos rendezvénynek – beleértve ezt a fórumot is – kettős célja van: tartalmas szakmai vitát folytatni a hazai és európai népesedési krízisről, valamint szervezeten kiállni a család és az élet alapértékei mellett.

Mindannyian tudjuk, hogy Magyarország népessége több mint 35 éve folyamatosan csökken. Az 1981-es fordulat – amelynek során a halálozások száma megelőzte a születéseket – azonban már csak a következménye egy hosszú évtizedeken át tartó folyamatnak. Már a történelmi Magyarország népszámlálási jelentéseiben fellelhetjük azokat az aggódo hangokat, amelyek a születések számának csökkenését teszik szóvá, pedig hol volt akkor még a problémák súlya a maiakhoz képest! De felhívták már a közvélemény figyelmét a gyermekvállalási hajlandóság csökkenésére a 20. század első felének népi írói,

szociográfusai is. A kommunizmus alatt, illetve a rendszerváltás után pedig olyan személyiségek emelték a közélet fókuszába ezt a kérdést, mint az író Fekete Gyula vagy a társadalomtudós Andorka Rudolf. Nem árt tehát, ha újra rámutatunk: bár Magyarország népessége 1981 óta fogy, a termékenységi arányszám már az ötvenes évek végén az önfenntartáshoz szükséges 2,1-es érték alá esett, egyenes következményeként az említett több évtizedes, hosszú ideig csak csendben zajló folyamatoknak.

Ami azonban korábban még magyar specialitásnak tűnt, arról mára kiderült, hogy világjelenség, legfeljebb mi, magyarok – sajnos – élén jártunk ennek a trendnek. Miközben globálisan még mindig a túlnépesedéstől való félelem uralja a demográfiaival kapcsolatos közbeszédet, a legújabb ENSZ-statisztikák szerint 200 vizsgált országból már csak 106-ban, vagyis gyakorlatilag csupán minden második országban éri el a teljes termékenységi arányszám a reprodukciós határértéket. Nyilván senkinek nem okoz meglepetést, hogy a lista első tíz helyét kivétel nélkül afrikai államok foglalják el – ami azonban számunkra ennél sokkal fontosabb, hogy Európában a gyermekvállalási hajlandóság nagyjából a millennium óta immár egységesen alulmúlja az önfenntartáshoz szükséges szintet. Az uniós

statisztikai hivatal, az Eurostat adatai alapján azt mondhatjuk, hogy Magyarország a maga 1,45-ös arányszámával valahol a kontinens középmezőnyében helyezkedik el.

Mindent összevetve tehát egy özszeurópai problémával állunk szemben, azonban korántsem állíthatjuk, hogy annak felismerésében és főként kezelésében egységesek lennének a kontinens államai. Mint láhattuk, Magyarországon már a kezdeti szakaszában felismerték és néven nevezték a problémát, Nyugat-Európában azonban már korántsem reagáltak ilyen magától értetődően a krízisre. Hazánk azon kevesek közé tartozik az Unióban, ahol a kormány – a dominánsnak kikiáltott véleményáramlattal szembehelyezkedve – deklaráltan is a családok mellé állt, s ahol a népesedéspolitika nem a migráció erőltetését, hanem a házasságkötések és a születések számának növekedését célozza, s nem utolsósorban ahol az alkotmány szintjén támogatják a civilizációs hagyományainknak megfelelő családeértelmezést. Nem kívánom részletesen felsorolni az Orbán-kormányokhoz köthető családpolitikai intézkedések sorát. Megteszik ezt majd helyettem mások, s egyébként is, Önök minden bizonnyal jól ismerik ezeket, a családi adókedvezményekről kezdve a CSOK-on át az anyasági támogatás határon túli kiterjesztéséig.

A rendelkezésemre álló időt figyelembe véve most elég, ha csupán leszögezem a tényt: a magyar családpolitika európai szinten is a legnagyobbak közé tartozik, hiszen GDP-arányosan az OECD-átlag kétszeresét költjük a gyermekvállalás ösztönzésére. Ugyanakkor, mint említettem, elutasítjuk azokat a javaslatokat és direktívákat, amelyek a demográfiai kihívásokra adott válaszként – vagy csupán a demográfia ürügyén – idegen kultúrájú migránsok befogadására, illetve letelepítésére irányulnak. Megjegyzem, a jelenlegi migrációs krízis során látványosan megbuktak azok az érvek, amelyek a más civilizációkból érkezett bevándorlóknak a munkaerő-utánpótlás lehetőségét próbálták láttatni. Nem lenne elegáns, ha most felidézném az ezzel kapcsolatos németországi statisztikákat, még akkor sem, ha ezek az integrációs kudarcmutatók teljes mértékben visszaigazolják a magyar kormány migrációpolitikájának a helyességét.

Végül röviden a szomszédos országokban élő magyarok helyzetére is rátérek, nem csak elvi okokból, hanem azért is, mert az anyasági támogatás állampolgársági alapon történő kiterjesztésével immár a családpolitikában is megkezdődött az össznemzeti paradigmaváltás. A Trianon óta eltelt közel 100 év népesedési mutatóit te-

ban... Lassan az apa autoritása csökkent a sorozatokban, egyre inkább megjelentek az elvált szülők, majd 1973-ban egy sorozatban az egyik gyerek meglegnek vallotta magát. Innen már nem volt megállás.

Szembetűnő hogy, hogyan változott meg az amerikai társadalom megítélése az egyműiek házasságáról 10-20 év alatt. Ebből az következik, hogy a tévét nekünk is használnunk kell, mert az emberek a tévében hírtelmezést keresnek. Szerinte minél több pozitív történetnek kell a tévében megjelennie a természetes családokkal kapcsolatban!

Ted Baehr, a MOVIEGUIDE alapítója és kiadója azt a kérdést tette fel, hogyan lehet a családi értékeket jól elhelyezni? Elmondta, hogy sikerült bebizonyítani a filmiparnak, hogyan lehet több pénzt keresni a befektetőknek akkor is, ha hagyományos értékeket közvetítenek. Mára szerinte megváltozott Hollywood. Egyre többen járnak templomba és egyre kevesebben moziba az Egyesült Államokban. Meglátása szerint a „legbefolyásosab-

bak” a 18-24 éves mozinézők Hollywoodban. Ezt a korosztályt kell rávenni arra, hogy jó filmeket nézzen. Tény: a keresztény tartalom egyre inkább pénzt is hoz és ez új trend.

Az abortusz kapcsán kiemelte, hogy Hollywood és több vezető napilap sem abortuszpárti többé. Az első kb. húsz vezető filmben sincs abortuszpárti megnyilatkozás. Ha azt akarjuk, hogy a gyerekeink is jó filmeket válasszanak, meg kell tanítani őket, hogyan igazodjanak el a kultúra és a média útvesztőjében – tette hozzá.

Lila Rose, a Live Action (USA) alapítója beszélt online mozgalmáról, melyben 20-25 millió embert képes elérni hetente. Kiemelte, legfőbb céljuk, hogy az abortusz elkerülése érdekében felvilágosító munkát végezzenek. Szerinte a béke legnagyobb széttörője az abortusz.

Ők úgy tevékenykednek, hogy bemutatják az áldozatokat (magzatokat) valós, emberi mivoltukban. Elmondta, hogy igyekeznek megmutatni az abortusz-iparágat is az embereknek. Igyekeznek együttérzést elérni és el-

sősorban a fiatalokra fókuszálnak.

Ludovine de la Rochère, a hagyományos családmódellet középpontba állító La Manif pour Tous mozgalom elnöke a francia helyzetet elemezte. A fiatalok megszólításának 3 fontos elemét emelte ki. Az első a kommunikáció. A videókat, melyeket a fiataloknak készítenek, feliratozni kell – így metrón utazva is meg tudja nézni, el tudja olvasni az üzenetet az ifjú. A közösségi médiában is jelen kell lenni, és „nem szabad hagyni, hogy laposak legyenek az üzeneteink”. Másrészt a homoszexuálisok felvonulásának, fesztiváljának, a PRIDE-nak sikere abban rejlik, hogy vidám ünnepi karneváli hangulatú és jó zene van. „Ezt kell alapul venni, ne legyenek pesszimizták a rendezvényeink! Igyekezni kell megszólítani a fiatalokat” – fogalmazott. Végül az emberi erőforrás-kezelés kapcsán elmondta, hogy főleg fiatalokkal dolgoznak, akik kapcsolati hálójukat is tudják aktivizálni a cél érdekében. Fontos feladatokat kapnak, és komoly felelősséget tesznek a vállukra.

kintve nem túl szívdertítő az összkép: míg az egyes elszakított területeken a békediktátum előtt általában 30% körül volt az akkori népességen belül a magyarok aránya, a mai értelemben vett Erdélyben már csak 20%, a Felvidéken, Vajdaságban és Kárpátalján pedig 10% körüli ez az érték. A romániai magyarság létszáma népszámlálásonként közel 200 ezer, a Felvidéken pedig több mint 50 ezer fővel csökken, Magyarországon mindeközben nő az őshonos kisebbségek létszáma. Bár mi kinyújtjuk kezünket a szomszédos országok felé, és ahol csak lehetséges, az együttműködést és nem a konfrontációt keressük, ki kell mondanunk, hogy a kisebbségben élő magyarok botrányos mértékű, az indokolhatónál jóval nagyobb arányú létszámzuhanásáért a trianoni utódállamokat terheli a politikai és a morális felelősség.

A fogyatkozashoz vezető okok minden szomszédos országban mások: míg Erdélyben elsősorban az elvándorlás, addig a Felvidéken az asszimiláció, Kárpátalján pedig a többségi nemzetéhez hasonló fogyatkozás a létszámcsökkenésért felelős fő komponens. Ugyanakkor felhívom a figyelmet arra, hogy még soha nem folyósított az anyaország olyan nagy állami támogatást a kisebbségi magyar közösségeknek, mint a jelenlegi kormány idején. Ezek a célzott intézményfejlesztési és gazdaságélénkítő támogatások egyaránt szolgálják az asszimilációs folyamatok lassítását és a szülőföldön való megmaradást.

2012-től tematikus éveket hirdettünk meg a nemzetpolitikában, hogy ne csak általánosságban, hanem kü-

lön társadalmi célcsoportok szerint fejleszthessük, finomíthassuk a támogatási rendszereket. Ennek megfelelően az elmúlt években olyan szegmensek kerültek a fókuszba, mint a külhoni magyar óvodai nevelés vagy a szakiskolai képzés. Tavaly a fiatal magyar vállalkozók kaptak kiemelt, összesen több mint félmilliárd forintot vissza nem térítendő támogatást, idén pedig a határon túli családi vállalkozások kerülnek a középpontba. Ehhez társulnak még azok a Kárpát-medencei gazdaságfejlesztési programok, amelyekre – ahogy azt Önök nemrég a híradásokból is megtudhatták – összesen 150 milliárd forintot különített el a kormány. Ráadásul tesszük mindezt úgy, hogy közben a jóval korábbi, még az első Orbán-kormányhoz köthető vívmányok is megmaradnak, mint például a státustörvényhez kapcsolódó oktatási-nevelési támogatás. Még egyszer szeretném tehát hangsúlyozni: ezek a támogatások a magyar közösségeknek nemcsak a gazdasági, hanem a demográfiai értelemben vett gyarapodását is célozzák. Lehet, hogy néhány év múlva már egy sokkal optimistább hangvételű beszámolót tehetünk le az Önök asztalára? Bízom benne, hogy így lesz.

A nemzetpolitikáért felelős miniszterként, miniszterelnök-helyetesként itt tartom fontosnak leszögezni, hogy Magyarország nem kívánja a határon túli magyar közösség csökkentése révén orvosolni a maga népesedési problémáit. Arról van szó, hogy Székelyudvarhelynek, Dunaszerdahelynek, Zentának vagy Beregszásznak ötven-száz év múlva is magyar többségűnek kelle-

ne lennie, és szeretnénk azt is, ha a történelmi magyar nagyvárosokban – még ha erőszakkal meg is változtatták közben az etnikai arányait – megmaradnának az őshonos magyar közösségek, mert helyi szinten ők biztosítják az ezeréves magyar folytonosságot, ők és leszármazottaik az örökösök, fenntartói a magyar etnikai, demográfiai jelenlétnek. Ha Budapest a határon túli magyarok révén akarná megoldani a maga népesedési problémáit, akkor valójában szembefordítanánk egymással az anyaországi és az elszakított területeken élő magyarok demográfiai érdekeit, és trianoni alapon állítanánk fel fontossági sorrendet magyar és magyar között – ami megengedhetetlen, hiszen ez ellenkezik az egységes magyar nemzetről vallott hitvallásunkkal! A célunk tehát az, hogy amikor népesedésről beszélünk, egységes demográfiai térben gondolkodjunk. A határon inneni és túli magyarok között csupán a kihívások mértékében van különbség: amíg az alacsony gyermekvállalási hajlandóság és a kivándorlás az anyaországi és a kisebbségi magyarok szempontjából egyaránt gondot jelent, addig az utóbbiak esetében egy harmadik demográfiai problémára, nevezetesen a szórványlétből fakadó asszimilációra is megoldást kell találnunk.

Mindent összevetve: nemzetben gondolkodó kormányként azt szeretnénk, hogy a magyarországi, az elszakított területeken élő, valamint a nyugati diaszpóra részét képező magyar közösségek is gyarapodjanak. A népesedéstudományban használt kifejezéssel élve: biztosítsák a magyarok biológiai és etnikai reprodukcióját!

Kirúghatják a katolikus egyetemről a filozófust, mert az abortusz ellen foglalt állást

A Hazánk több ízben beszámolt keresztények üldözéséről. Erről írunk a címlapon is egy, az iraki keresztények helyzetéről szóló dokumentumfilm kapcsán. De ami a legmegdöbbentőbb, hogy nem csak háború sújtotta muszlim országokban vagy ateista-kommunista diktatúrákban, netán nyugat-európai iszlamista terror-szervezetek révén éri fenyegetés a krisztusi tanításhoz ragaszkodókat. A Louvain-la-Neuv-i Katolikus Egyetem (UCL) Filozófiai Intézetének vendégelőadóját, Stéphane Mercier-t maga az universitas függesztette fel állásából és idézte be egyetemi vizsgálóbizottság elé azért, mert egy tanulmányában filozófiai szempontból boncolgatja az abortusz kérdését, és ellene foglalt állást – épp a katolikus tanításnak megfelelően...

A Filozófia az életért című értekezés, amelyet Mercier ajánlott olvasmányként küldött el diákjainak, olyan „botrányos” megállapításokat tartalmaz, mint: „Az abortusz egy ártatlan emberi élet kioltása, egy olyan emberi lényé, aki még az anyaméhben van”, vagy: „Ha az abortusz halál, akkor nem súlyosabb, mint az erőszakolás? Utóbbi, örömteli módon, szintén illegális”.

Az UCL szerint a filozófus nézetei ellentétesek az egyébként (állítólag) katolikus intézmény értékeivel. Az egyetem szerint elfogadhatatlan ezeket a nézeteket tanóra keretében terjeszteni. Kiadott nyilatkozatukban azzal érveltek, hogy az abortuszhoz való jog a belga jogrend része, és elfogadhatatlannak tartják a tanítás ürügyén ezzel ellentétes vélemény diákokba sulykolását.

Stéphane Mercier-t a vizsgálat idejére állásából felfüggesztették, és annak is fennáll az esélye, hogy elveszíti a munkáját. Az egyetem lépése ellentétben áll az akadémiai szabadsággal, a szólásszabadsággal és a lelkiismereti szabadsággal egyaránt. A CitizenGO nevű, az emberi élet, a család és a szabadság védelme érdekében tevékenykedő civil szervezet, kiállva a fenti demokratikus szabadságjogok mellett, petíciót indított a filozófus védelmében. A petícióban arra kéri az egyetem rektorát, Vincent Blondel-t, hogy állítsa vissza az akadémiai szabadságot az oktatási intézményben.

A meghurcolt előadó a következőket mondta: „Filozófusként az a munkám, hogy szabadon gondolkodjam az élet értelméről és az emberi méltóságról. Egy katolikus egyetemnek meglátásom szerint védenie kellene az emberi életet és a méltóságot.” A „katolikus” egyetem azért függesztette fel az előadót, mert a katolikus tanításnak megfelelően merészelt gondolkodni egy katolikus uralkodócsaláddal rendelkező országban, Belgiumban.

Június közepéig a filozófus védelmében mintegy 28 ezer ember írta alá a petíciót az interneten, de várják mások csatlakozását is a CitizenGo.org oldalon.

Picinyke tollvonás Jókai Anna maradandó portréjához. Egy telefonhívás szimbolikája...

Életének 85. évében, június 5-én elhunyt Jókai Anna Kossuth-nagydíjas és Kossuth-díjas író, a nemzet művésze. Ezzel az írással rá emlékezünk.

BÉKEFY LAJOS

OTTHONOSSÁ TETTE A HONT, SZERETETTEL BÉLELTE KI AZ ORSZÁGOT

Minden elmúlás az életet idézi fel, az élet hangját erősíti, az egykor köztünk, velünk, előttünk éltek arcát emeli még közelebb hozzánk. Ilyen módon támad fel és rögzül Jókai Anna, a nemzet írójának és lelkiismeretének hangja és arca bennem. Érette Istennek mondott hálaadasképpen és a Jákob lajtorjáján annyi lépcsőfokot megjárt, angyalokkal találkozó, társalkodó írónőnk előtti tiszteletadásként jegyzem le most emlékeimet. Pár mondatot. Azzal a bizonyossággal, hogy sokan megérik majd e pár mondatból: igen, ilyen ő. Ilyen ő, aki a kortárs irodalomban követ volt, az evangélium modern hárfása, énekes, regélője, tanúja. Aki valóban keresztyén értékeket tanított mindhalálig pedagógusként, azzal a sajátos és páratlan közvetlenséggel, és hanglejtéssel, magyar szavaink szeretetteljes formálásával, és kiejtésével, amire csak a honban és otthonban gondolkodó legjobbak képesek. A haza társalkodója volt ő. Megtisztelő volt, ha valakit tegezve szólított meg. Nem letegezett, hanem „feltegezett”, olyan szintre hozta fel a megszólított embert, közösséget, hazát, hont és otthont, ami a felfedezés gyönyörűsége és a megbecsültség páratlan pillanata volt – mindannyiunknak. Lelki lakhatóságot kölcsönzött hazának, nemzetnek, országnak. Haza-, és otthonosság-élményt adott az olykor annyira elidegenített ország-fogalomnak. Jákob lajtorján – s hadd idézzem regényeit – fel-le járt a lelke, fantáziája, ő maga. Ez a lajtorja a találkozások lajtorjája lett. Neki és nekünk is – égiekkel és földiekkel. Istennel és honfitársainkkal. Emelkedett közelséggé – távolságtartást oszlató személyes csodává. Emelkedése és emelése. Lajtorjás, mennyei magasból mondhatta el, amit mestere is: ne féljete! Bölcsék és pásztorok figyeltek tollvonásaira, írásaira, könyveire, szavára. Nem véletlen, hogy apokrif imák, istenhódolás és embertisztelet betűi, szavai formálódtak tolla nyomán. És beszélgetések. Ahogyan azt – s erre éppen a reformáció 500. évében jó emlékezni – Luther nyomán az asztali beszélgetésekben tette. Az evangélikus értelmiségiekkel, Lengyel Annával az értelmiség küldetéséről és felelősségéről. Fabiny Tiborral, Csepregi Andrással, Heller Ágnessel a második fordulóban a honnan jövünk, hová megyünk, kik vagyunk egyszerű kérdéseinek a legmélyebb filozófiai és egzisztenciális lélekrétegeket megmozgató verbális „ásatásában”. Ezekben nem csak az ökumenikus fogalmat messze meghaladó keresztyén egyetemességnek a szép leckéit hallhattuk tőle, hanem azt a szellemi-lelki nyitottságot is érezhettük, ami katolikus hite és meggyőződése mélyén a Krisztus-közelség gyökeres egyetemességéből táplálkozott. És hogy hitbeli, konfessionális gyökerei egyetemességéről is megemlékezzünk, övéivel megélt belső koinóniája, hitsorsosi elkötelezettsége szép jeleinek és intéseinek sorát hagyta ránk. A manréza kiadványsorozatban odatársult egyháza katolikus tanítóihoz, magyar nyelvemstereihez. Így született Beer Miklós püspökkel, Polcz Alaine pszichológus-íróval, Sajgó Szabolcs jezsuitával az „Élet, hit, lélek”, Kozma Imrével „A remény ablaka”, Korzenszky Richárddal „A hit kapuja”.

EGY TELEFONHÍVÁS SZIMBOLIKÁJA

2016. január 4. volt, délelőtt. Megcsörrent a mobilom. Felvettem. S kit hallanak füleim? A maga sajátos, szeretetteljes, nyugodt hangján és hangsúlyozásával mondta:

– Jókai Anna vagyok – s mielőtt még gyorsan visszaköszöntem volna, lendületesen folytatta:

– Drága Lajos! Köszönöm a küldeményt, a keresztútúzen kötetet. Nagyon megrendítő a keresztyénüldözésről írt könyved. Nem tudtam letenni, egy nap alatt átolvastam. Megrendített az utolsó oldalon közölt „Ima menekülőkért, menekültekért”. Az is megragadott, amit a szerzői előszóban írtál, a tényigazságról, a személyes sorsigazságról, és az örök igazságról. Meg az írástudók felelősségéről. Szívemből szóltál.

– Köszönöm, engedje meg, hogy erre a megtisztelő telefonhívásra válaszként és köszönetképpen megküldjem 2016-ra írt szabad-vers áldáskívánómat, meg a mai *Magyar Miatyánkot*. Kérem, adja meg email-címét.

– Ne haragudj – felcacagott gyöngyösen –, azt nem tudom megadni. Nem azért, mert nem szeretném, hanem mert nem olvasok emailt, nem szeretem ezt a műfajt. Nyomtasd ki, kérlek, s küldd el lakáscímemre. Mint a könyvet.

– Azonnal megteszem, mert szeretném, ha véleményezné.

– Drága Lajos! Most az a legfontosabb, hogy mi, keresztyének fogjunk össze. Fogjuk meg szorosan egymás kezét! Nagyon nagy bajban van Európa, és úgy látszik, nekünk ismét feladatunk van. Hogy ezt teljesíthessük, össze kell fognunk. Csak ezt akartam mondani, hogy mi, bár különféle a vallásunk, egyházunk, de egy táborban vagyunk, együtt kell tovább küzdenünk. Örülök, hogy elértelek, Isten áldjon...

Pár nap múlva megküldtem Jókai Annának két orációcskám. A beszélgetésben nevesített Keresztútúzen kötetemet neki ajánlva küldtem el a Barankovics Alapítvány kedves munkatársnőjén, Rugyai Zsófián keresztül.

Igen, ennek a telefonbeszélgetésnek ma már szimbolikája van. Jelképe a nemzet társalkodójának, a haza női lelkiismeretének – számomra egészen biztosan. Ma imádságomban veszem fel mobilomat, és jelképesen visszahívom Jókai Annát. Csak ennyit mondom:

– Köszönöm a biztatást. Ami rajtam áll, összefogok lelkileg és írásban azokkal, akik érzik a veszélyt és valamit tenni akarnak drága hazánkért, a honért és az otthonért. Imával és cselekedetekkel. Az igazság követésében és szólásában. Isten áldja

meg erre kötelező emlékeztetését, és azt a januári telefonhívását, drága Jókai Anna!

***

Előhang Jókai Anna imájához: mi, hívő reformátusok, bár értjük a költői és a nyelvi archaizmus nemzedékeket összekapcsoló szándékát az „Öregisten, Nagyisten” megszólítással, de éppen a mostani, s a mindenkori pünkösdi lélek-fürdető kitöltése nyomán, az egyházat örök ifjává, mindig időszzerűvé szülő paraklétosz inspirációjára úgy látjuk, hogy mi öregszünk csak. Isten örök ifjú, minthogy ő örök. Abban már egyetértünk, hogy nagy Isten ő, ki látja a világot, mit alkotott, szent legyen szava, s benne a kis embert, embermilliókat, akiket mégis kegyelmesen kezén hordoz. A mi anyánk pedig a mennyei Jeruzsálem, hogy a teremtésbeli titokzatos és csodálatos bipolaritás ne sérüljön. Különben drága Anna, sok mindenben egyezünk az imamondatait illetően. És most hadd fogalmazzak úgy, ahogy felhatalmazott a közvetlen tegezésre: maradj velünk továbbra is lelkünkben, ékes és igaz szavaiddal! Köszönjük, hogy az egész nemzetet hívtad fel évtizedeken át annyi féltő mondatoddal, könyveddel, imáddal. Bárcsak szívig jutna a szó...

JÓKAI ANNA: IMA MAGYARORSZÁGÉRT

Öregisten, Nagyisten
nézd, hogy élünk itt lenn
katlanba zárva
csodára várva
csöbörből-vödörbe magyarok.
Itt élünk se élve se halva
hurrá a vödörben hal van
süthetünk szálkás kis pecsenyét
a friss húst viszi már a fúrge menyét
körben a bozótból
ragadozók szeme villog
az elhevert csordákon
áldozati billog
(csitt, csak csendesesen, ne kiálts,
mormold, csak mormold az imát)
Öregisten, Nagyisten
ha Te nem, ki segítsen?
Sovány lakomára
nova bort kínáltak
s akik ezt megitták
mind bódultakká váltak.
(...csak csendesesen, ne siránkozz,
bátran szólj elkábult hazánkhoz)
Öregisten, Nagyisten
érted sóvárog ma minden
akik hortyognak szanaszét
vagy ébren vigyáznak
síkos savas eső alatt
bíz egyformán áznak
(...csak csendesesen, mind aki lázad
bárányszőr jelmezben figyelik a házad)
Öregisten, Nagyisten
erősíts a hitben
hogy ami késik
azért el nem múlik
él még a Te nyájad
bárha szőre hullik.
(...csak csendesesen, nem használ a láрма
mostoha szülők közt még árva az árva)

Öregisten, Nagyisten
 más remény nincsen
 mint igazad kegyelmed
 hogy Te szabj végül rendet
 maradék országnak
 adj életet kedvet
 a lecsonkolt többbit
 gyógyítgasd ne engedd
 önnön-gyilkosává válni
 haza kell találni!

(...csak csendesen, mert vád alá vesznek
 jönnek janicsárak, kerék alá tesznek)

Öregisten, Nagyisten
 nem hoztak, de vittek
 a vak lóra azt hazudták bátor
 suba alatt kupec lett a pásztor
 mūdalokkal altat nejlon-furulyája
 dagonyáztat minket langyos pocsolyába
 (csak csendesen, élvezd a táncot
 csörgesd csak, csörgesd a vattázott láncot)

Fájdalomban régi jó Patrónánk
 hegyeink elcsórták, eladó a rónánk
 fulladunk a füstben a folyónkban cián
 sorvasztja a lelkünk a ránktukmált Isten-hiány
 mértékadó értelmiség minden mérték nélkül!

hóhér a halottal cinikusan békül
 dús szobákban ál-parasztok
 a búzát égetik ők nem a harasztot
 melósvezér nyüszít, uszít
 munkásember helyben fut itt
 a hajléktalant rendőr verte
 shoppingcenter országszerte
 mocskos pénznek nincsen szaga
 gaztól rabolt s gaz lett maga
 és a művész? búsan kérded
 megvették a tehetséget
 sirasd őket Ősi Anya
 zsoldos pénznek sincsen szaga.

(...csak csendesen, hagyd Krisztust ítélni,
 végtelen időben mindenkit megérni)

Öregisten, Nagyisten
 kit kövessünk s kit nem?

Érlelj az eszmében de a rögeszmét távoztasd
 hisztériát úzz el indulatunk meghagyd
 a reánk szabott leckét beteljesíthessük
 gögősek se legyünk kétségbe se essünk
 náci-tudat, bolsi-tudat
 csak álarc a Szörnynek
 egyképp meggyötörtek
 lám egymásra törnek
 gonosz század elment
 nehéz évek jönnek
 melegítsd esziunket, okosítsd szívünket,
 bíztass hogy a testvérharc megszűnhet
 göngyöld e Földgolyót Fiad köntösébe
 édes hazánkat annak is kellős közepébe
 a lapulást-alkuvást váltsa már valódi béke.

Annyi gyalázatos koron át
 őrizd meg számunkra misztikus koronád.
 (...csak csendesen, akinek füle van, hallja,
 a látónak látható, hasad az Ég alja)

Öregisten, Nagyisten
 mit akarjunk s mit nem:
 törvényed vezessen

hogy e kis nép oda ne vesszen
 át ne lyukadjon helyünkön a térkép
 ki ne rádiózzon a világi lét végképp
 serkentsd fel szolgád a Magyarok Istenét
 kend meg könnyektől elhomálylott szemét
 küldd le a magasból újra e véres-veres földre
 tartsd köztünk szellemét most és mindörökre.
 (A születés előtt túl hosszú volt az Advent
 – hiszen az életünk hovatovább ráment –
 mielőtt nem késő, Te mondd ki az Áment.)

Búcsú Novák Ödöntől

Szilárd, keresztény értékrend, elvhűség, hit és kitartás. Novák Ödön barátunkra emlékezve ezek a tulajdonságok jutnak eszembe. Pontosan jellemzik Ödönt, ő pedig tökéletesen megtestesíti őket.

Ödön a kereszténydemokrácia ügyének egyik legelkötelezettebb képviselője, nyugodtan mondhatom, harcosa volt Vas megyében. A Kereszténydemokrata Néppárt tagja 1990. november 3-tól, a 25-ös sorszámú tagkönyv tulajdonosa. Nagyon fontos volt számára a KDNP, időt és erőt nem kímélve dolgozott érte. De a párt csak eszköz volt neki ahhoz, hogy a közösséget, Sárvárt, Vas megyét, Magyarország boldogulását szolgálja. Tette ezt egyebek között sárvári önkormányzati képviselőként, Vas Megye Közgyűlésének tagjaként, a KDNP Sárvári Szervezetének elnökeként, a párt megyei és országos választmányának tagjaként.

1990-től 2002-ig, három cikluson át tevékenykedett sárvári önkormányzati képviselőként. Az első ciklusban a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság, a másodikban a Pénzügyi és Gazdasági Bizottság elnöke volt. Vas Megye Közgyűlésében 1994 és 1998 között dolgozott képviselőként, egyúttal a Pénzügyi Bizottság elnökeként.

Ezek mögött az évszámok és feladatok mögött rengeteg munka, elkötelezett munka áll, amelyhez keresztény hitéből és családjából merített erőt. A mások iránti szolidaritásban, felebaráti szeretetben, hazafiságban és lokálpatriotizmusban gyökerezett közéleti szolgálata. Ennek során nem csak sikerben és elismerésben volt része, hanem méltánytalanságban, igazságtalanságban, meg nem érdemelt kudarcban is. Látnia kellett, ahogyan az 1990-es évek második felében a törvénytelen pártvezetés tönkreteszi a KDNP-t. Azok közé tartozott, akik szembeszálltak ezzel, így jogtalanul őt is kizárták a pártból. Ekkor a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség színeiben folytatta közéleti munkáját, hűen kitartva a valódi kereszténydemokrácia mellett. Látnia kellett, hogy országosan is példátlan módon a KDNP Vas Megyei Szervezetének törvénytelen vezetése kimondja a megyei szervezet megszűnését, ellehetlenítve a helyi szervezetek működését is.

A törvényes állapotok helyreállítása után ismét a KDNP-ben tevékenykedett. Helyi szervezeti elnökként, megyei választmányi tagként, a megyei választmány elnöksége és az országos választmány tagjaként, regionális szervezőként dolgozott a párt újraélesztéséért, megerősödéséért, a kereszténydemokrácia eszméiért.

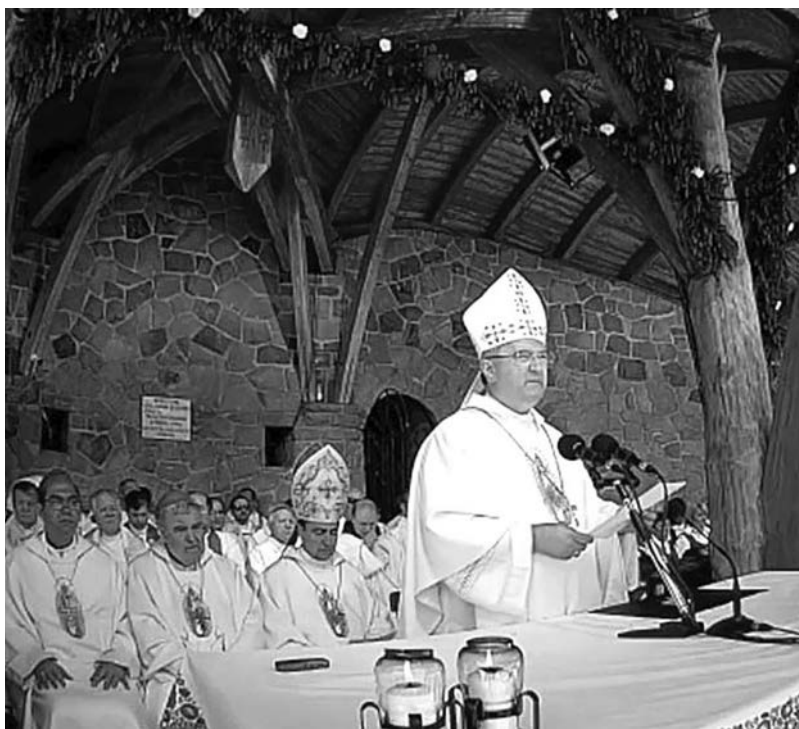
Sokan gondolják úgy Európában és hazánkban is, hogy a kereszténydemokrata értékrend avított, a múltat jeleníti meg, nincsen jelene és jövője. Ödön jól tudta, hogy ez nem így van, hogy nincsen magyar és európai jövő kereszténység és a keresztény ihletettségű politika nélkül. Vagyunk még néhányan, akik ezt így látjuk, és remélhetőleg egyre többen leszünk. Napjaink eseményei, fejleményei, folyamatai, Európa jelenlegi, önfeladásba hajló válsága ennek a gondolkodásnak az igazságát bizonyítják. Sok-sok olyan józan és tenni akaró emberre van szüksége hazánkban és kontinensünknek, mint amilyen Ödön volt. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy együtt dolgozhattam vele annak idején Vas Megye Közgyűlésében és mindmáig a Kereszténydemokrata Néppártban.

Isten irgalmából nyugodj békében, drága Barátom! A megye kereszténydemokratái és a magam nevében is köszönöm a köz javáért és a magyar kereszténydemokráciáért végzett elkötelezett szolgálatodat. Emlékedet kegyelettel megőrizzük.

Harangozó Bertalan

a KDNP Vas Megyei Szervezetének elnöke

Ismét sok százezer magyar a csíksomlyói búcsún

A Kereszténydemokrata Néppárt vezetői idén is elzarándokoltak a csíksomlyói búcsúba. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke és Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője többek között Áder János köztársasági elnökkel és Kelemen Hunor RMDSZ-elnökkel együtt vett részt a szombati, ünnepi szentmisén a csíksomlyói nyeregben. Pénteken Harrach Péter megkoszorúzta a madéfalvi emlékművet és Márton Áron, Erdély mártír sorsú püspöke szobrát.

„Arra kérem minden magyar testvéremet, kapaszkodjunk össze az imában, tudjunk őszintén megbocsátani egymásnak, akarjunk összefogni nemzetünk és hazánk sorsának jobbra fordítása érdekében. Így teremtjük békét önmagunkban, családjainkban, országainkban, és legyünk egymás

társai a köztünk szeretetben megvalósuló Isten országa építésében. Szüntessünk meg minden viszályt, haragot és széthúzást, segítsük egymást, hogy minden jó cél, minden nemes szándék közös életünk fejlődését és gazdagodását szolgálja” – fogalmazott a csíksomlyói szónok, Veres András püspök. A költő szavaival mondta: ha Isten a Szűzanya által akart közeledni az emberhez, mi ne akarjunk nélküle közeledni Istenhez.

Úgy vélte: bár minden emberben ott van az Isten utáni sóvárgás, de mindenkinek segítségre van szüksége, hogy felfedezze, hol csillapíthatja „istenéhségét”. Max Plank Nobel-díjas fizikus szavait idézve jelentette ki, hogy „bárhová nézünk, soha nem találunk ellentmondást Isten és tudomány között, inkább teljes összhangot minden lényeges pontban”.

A püspök természetesnek nevezte, hogy minél magasabbra jutunk a hitben, annál inkább érezni fogjuk hitünk hiányosságait és gyengeségeit. Azért fohászok, hogy növekedjen az emberekben a hit, és ne legyen senki elbizakodott, öntelt, gőgös a hitében sem.

A szentmisét a Csíksomlyóra első ízben ellátogató Miguel Maury Buendía nuncius, a Vatikán bukaresti nagykövete „az európai kereszténységet védő nemes harcosok földjén”, „az évszázadokon át határt jelentő földön” köszöntötte a zarándokokat. A nuncius Ferenc pápa üdvözlését és áldását hozta Csíksomlyóra.

